

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V. A.**, zastúpeného Mgr. Adriánom Bobkom, advokátom so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia 78, proti žalovanej **LINTEL, s.r.o.**, so sídlom v Podolínci, Tatranská 25/555, zastúpenej JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 2 C 31/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2011 sp. zn. 1 Co 95/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove prvým výrokom označeného rozsudku potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa z 9. júna 2011 č.k. 2 C 31/2010-202, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovanej z 8. decembra 2009. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že medzi účastníkmi nevznikol pracovnoprávny vzťah, nakoľko nikdy neprejavili vážnu vôľu uzavrieť pracovný pomer. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobca dlhodobo vykonával v prospech žalovanej práce majstra na prevádzke píly v Podolínci. Vykonával tiež funkciu tlmočníka pre štatutárneho zástupcu žalovanej a sprostredkovateľské práce pre rôzne podnikateľské subjekty, ktoré aktivity však neboli z hľadiska posudzovania vzniku pracovného pomeru medzi účastníkmi konania

relevantné. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že účastníci nemali úmysel uzatvoriť pracovnoprávny vzťah v súlade so zákonom. Z ich vzájomného vzťahu nevyplynula vôľa riadne uzatvoriť pracovnú zmluvu v zmysle § 42 ods. 1 Zákonníka práce účinného k 9. aprílu 2007 (ďalej len „Zákonník práce“). Ďalej konštatoval, že obom účastníkom vyhovoval takýto spôsob usporiadania ich vzťahu, ktorý označil ako tzv. čiernu prácu, nakoľko nebol podložený nielen písomnou pracovnou zmluvou, ale ani prihlásením žalobcu na príslušné orgány zaoberajúce sa dôchodkovým, nemocenským a sociálnym poistením, o čom žalobca vedel a s čím tiež súhlasil. Napokon poukázal na čl. 2 základných zásad, na ktorých spočíva Zákonník práce, v zmysle ktorého môžu pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona vzniknúť len so súhlasom fyzickej osoby a zamestnávateľa a výkon práv a povinností v pracovnoprávných vzťahoch nesmie odporovať dobrým mravom. Uzavrel teda, že účastníci nemali vážny úmysel uzavrieť pracovnoprávny vzťah, ktorý by bol v súlade s dobrými mravmi a so zákonom a vyjadrili súhlas s vykonávaním prác žalobcom pre žalovanú mimo zákonnej úpravy. Preto sa na ňu nevzťahujú ani ustanovenia Zákonníka práce o skončení pracovného pomeru, podľa ktorých by súd mohol posudzovať platnosť, resp. neplatnosť jeho skončenia.

Proti tomuto výroku rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal ho zrušiť spolu s rozsudkom prvostupňového súdu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dovolaní namietal vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcu v odňatí možnosti konať mu pred súdom jednak tým, že odvolací súd neuviedol, podľa akej právnej normy vec posúdil a tiež nedostatočným odôvodnením rozhodnutí súdov nižších stupňov, ktoré vec neskúmali z hľadiska existencie definičných znakov závislej práce podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce, na ktoré žalobca poukazoval. Súdom tiež vytýkal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) v otázke (ne)existencie vôle účastníkov uzatvoriť pracovný pomer a dovolanie odôvodnil aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu žiadala tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

V priebehu dovolacieho konania zástupca žalobcu oznámil dovolaciemu súdu, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. novembra 2012 sp.zn.

IV. ÚS 460/2012 bol zrušený dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a vec bola tomuto súdu vrátená na ďalšie konanie.

Oznámenú skutočnosť o zrušení dovolaním napadnutého rozsudku Ústavným súdom Slovenskej republiky potvrdzuje vyššie označený nález tohto súdu dostupný na internetovej stránke www.concourt.sk.

Vzhľadom na to, že dovolaním napadnuté rozhodnutie zaniklo inak, dovolací súd v zmysle § 218 ods. 1 písm. e) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalovanej, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, so zreteľom na skutočnosť, že dovolanie smerovalo proti potvrdzujúcemu rozsudku, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. januára 2013

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová